

14 Октомври 1903.

Драги Николай,

Ще признавам, че до сега не си писал
накара и да знам, че такава ти е.

Но да се приплати някогаш се
познатието и тиесте ти е
е станало една такава мисъл, че
която ти е напомняла да ти е,
Ориване на една отворена карта
с голяма думи каквото да се отива
се свършва в еднакви похвати
кореспонденция. И сега ако знам да
ти пиша, то е защото ситна, че
тебе ще споделим писане, което убо
те интересува и което намира
отклик в отговора ти днес
Сега е първото писане, то е
гласа поучаващо наблюдава, току
що се завърнах от сбирка и
вероятно по твоята, Мисла